

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Thèm Chém Quá

Thằng Búa Tạ trong chiện bựa dưới đây, đương nhiên là một giang hồ cỏ, và là bạn thân Trung Tướng. Lưu ý tên riêng chỉ có tính chất minh họa và không nhất thiết khác tên thật.

Ông pa Búa Tạ làm bầu vệ một văn phòng quốc doanh. Bà ma nó khá hơn, làm kế toán một văn phòng quốc doanh khác. Sự khá hơn của ma so với pa Búa Tạ đã khiến gia đình nó điều hạnh phúc mấy. Ma nó thường xuyên chửi pa nó là thằng cù lần vô tích sự, còn pa nó thường xuyên chửi nó là con của mụ lăng loạn lang chạ, tởm, vô văn hóa, đại khái thế.

Búa Tạ bỏ học sớm, không vì nó ngu dần hay pa ma nó đói tiền. Nó không ngu bởi nhẽ Trung Tướng đã tận mắt thấy nó bấm máy tính cộng 3000 với 2000 thành một con số dài dài có vẻ rất chính xác. Thiếu tiền càng dứt khoát không. Ở Thiên Đảng làm điều gì có ai thiếu tiền, bởi nhẽ khái niệm thừa tiền hoặc đủ tiền chưa bao giờ được trân trọng. Ở, Trung Tướng đang nói chiện Thiên Đảng phục vụ các đồng chí.

Búa Tạ là một công dân của Thiên Đảng, như Trung Tướng và như các đồng chí.

Búa Tạ bỏ học vì nó mê ụnh võ.

Sự du nhập tràn lan thứ văn nghệ nô dịch tư bản đế quốc những năm đầu nền kinh tế chợ búa, dù được trung ương nhiệt tình định hướng xã hội chủ nghĩa, vướn gây nên những cú sốc tinh thần to lớn với bọn trẻ choai như Búa Tạ. Những trận mẹ gì kiếm hiệp Tàu với cả phin mẹ

gì hành động Mẻo đã đóng bà nó dấu vào tưởng tượng của trẻ. Thấy trung ương bầu thế, không tin trung ương thì tin ai? Vừa nứt mắt đã ghien đâm chém, động thủ, hành hiệp, rất tửm.

Búa Tạ mê chơi kiếm, giống một tên anh hùng cỏ nào đó trong một tiểu thiết cỏ nào đó, điều nhớ.

Để có tiền thừa một cây kiếm, Búa Tạ xuống Cảng Cá xin làm cửu vạn cho anh Dờ Lánh Tụ một tháng ròng. Mười bốn tuổi mà phải làm cửu vạn bốc mắu khắu lắu thì cũng gian nan phết. Không hề gì, thân Lừa chui khỏi bướm mẹ đã là nhằm lắu gian nan.

Năm tiền công đầu tiên trong đời Búa Tạ không dành mua cho ông pa một bao Ba Số, hay cho bà ma một cái mù-xoa, như một thiếu nhi ngoan hiền vưỡn được trung ương định hướng vun dựng, mà đưa cả Trung Tướng, nhờ tậu một thanh i-nốc Nhựt.

Sau bốn ngày, tên Bình Boong thợ rèn Chợ Tạm đã ướnh cho Búa Tạ một cây kiếm sa-mu-rai lưỡi sáng choáng từ thanh i-nốc nhập lậu của Trung Tướng, cán gỗ lim, tán đinh đồng, trông như xịn.

Đê mê với cây kiếm mới, Búa Tạ đặt tên nó là Thanh Minh Hoàng Đại Kiếm, điều hiểu theo tích gì, ý nghĩa băng quơ ngớ ngẩn, dưng không tậ. Trung Tướng sẽ gọi cây kiếm là Đại Kiếm cho gọn.

Búa Tạ mua rượu Cuốc Lủi Hà Tây rửa Đại Kiếm như thể ta tắm cho thằng con đầu lòng. Quả mắt nó tình tứ ngây đằm, ngón tay nó ve vuốt ve vuốt. Đại Kiếm ngồi lên tuấn tú, óng như xịn.

Xong quả rửa kiếm, Búa Tạ hành lễ thử kiếm. Vật lễ là một khúc thân chuối hột, to nhỏ thế nào Trung Tướng quên mẹ, kê trên hai hòn gạch mộc. Búa Tạ múa múa cây Đại Kiếm, rồi bổ choác một phát, khúc chuối đứt phụt đúng như giang hồ mô tả. Đại Kiếm còn nguyên không sút thủng. Ô kê thế là mỹ mãn. Búa Tạ chiêu đãi Trung Tướng chồ rượu rửa kiếm thừa.

Chiều nọ, Búa Tạ cỡi xích lô đến Sở tìm Trung Tướng, thì thảo, nay em có lộc, mời đại ca.

Trung Tướng nhảy theo Búa Tạ tới chợ Gầm Cầu. Búa Tạ chiêu đãi Trung Tướng các món rạm rim, cáy nướng, kèm bánh đa cua như thông lệ, tất nhiên Trung Tướng bao chi.

À chưa nói, rằng các đồng chí chớ quên chủ động thanh toán tiền nong khi đi chơi với giang hồ cỏ và những bọn cỏ khác, thế chúng nó mới coi ta như hùng oanh thánh tướng, thành kính hết nhẽ, trung thành như bộ đội. Cỏ mà. Chúng nó sẽ bắn khoản ấy náy suốt đời vì cái vụ nhỏ mọn mời ta đi nhậu dựng ta tranh giả tiền. Tí ti lợi quyền quăng ra đúng lúc sẽ nâng ta lên tầm đế vương rồi bỏ. Chân lý đấy.

Ơn Búa Tạ đãi hải sản, Trung Tướng mời nó đi chơi phò. À chưa nói, rằng Búa Tạ mất tâm lâu rồi, và việc đãi phò đệ tử là hành vi thiết yếu của một đại ca tầm Trung Tướng. Không gì gán bó ta hơn một bữa cùng chơi phò túy lúy, mùi phò bê bết, khí phò lệt sệt, chúng ta đã là anh em.

Xong xuôi, quãng nửa đêm, Búa Tạ lử khử đuổi đườn trên xích lô, bầu Trung Tướng, rằng đại ca, em thềm chém quá.

Trung Tướng giả nhời, mày bầu gì?

Búa Tạ bầu, em thềm chém người chứ điều gì, kiếm em dưới đệm đây này.

Chết thằng này say mẹ, nó lặn kiếm dưới đệm xe tự bầu giờ điều biết. Trung Tướng gắt, con bà mày, chém chém cái mẹ, đi về. Thằng xích lô tên Chim Cong, cũng giang hồ cỏ, bầu Trung Tướng, rằng đại ca, chở nó về nhà anh hay nhà nó? Trung Tướng bầu, nhà nó, cho bà già nó chặt mẹ cẳng.

Búa Tạ lần lần tay, rút soạt cây Đại Kiếm, bổ choác một phát xuống gọng xích lô, lửa tóe như phin Hồng Kông. Trung Tướng rút hai chân, gào, cái địt cụ mày, tí nữa thì cụt cẳng bố mày, tiên sư thằng phò.

Vừa lúc một đôi giai gái đèo nhau chạy xe vè vè ngang, Búa Tạ hét, địt mẹ mày, bổ chém chết mẹ mày. Hai đứa kia hoảng vía rú ga vọt cuống.

Trung Tướng quát Chim Cong, về nhà anh mau, mẹ gặp giang hồ thì lòi ruột mẹ.

Loảng ngoảng thế mẹ nào cuối cùng thì cũng hết chiện. Búa Tạ điều chém được ai cả, chắc vậy. Trung Tướng tỉnh dậy trên sàn nhà mình, quay ngang thấy Chim Cong lăn lóc, dải phôi đầy cổ áo, răng vẩu thối inh. Búa Tạ vắt chéo quả đēm Tàu mới toe của Trung Tướng, giữa các bãi ọe đã khô mẹ dựng vưỡn rõ hình hài nào rạm nào cua nào cáy nào hành, quá tởm.

Cây Đại Kiếm thì móc vào song cửa sổ, cong queo như thể chế tác bằng nhôm, chuôi lim văng bà đầu mất.

Bổng Búa Tạ phều phào, thềm chém quá. Tội nghiệp, nó là nhi đồng thời loạn, chứ giang hồ mẹ gì.

(@2006)

COMMENTS